

Efeze 6:10-14a

1 Waakt

2 Strijdt

3 Staat

Gemeente,

U kunt het nu bijna zelf wel voorzeggen. Hoe Paulus het leven van een christen voor zich ziet en graag ziet. Vervuld met de Heilige Geest. Sprekende zingen en psalmende met geestelijke liederen.

Dankende te allen tijd God en de Vader

Elkaar onderdanig zijnde in de vreze Gods. Zodat in de man vrouw relatie zichtbaar is hoe Jezus als Bruidegom omgaat met Zijn gelovigen als bruid. Zodat in de vader kind verhouding zichtbaar is hoe God als Vader omgaat met de gelovigen als Zijn kinderen. Zodat in de heer knecht relatie, de relatie van meerdere en ondergeschikte, zichtbaar is hoe Jezus als Heere omgaat met Zijn gelovigen als Zijn eigendom. Zodat het er aan vanaf straalt van het christenleven: zo is onze Heere, onze Vader, onze Bruidegom. Dankbaar en met de mond vol van Zijn wonderen en werken.

En als je wedergeboren bent dan ken je het verlangen: o Heere, zo U te mogen dienen, zo Uw beeld gelijkvormig, zo vervuld met Uw Geest. Wat zou ik dat graag willen. Maak het mij meer en meer. Ik jaag ernaar of ik het grijpen of benaderen mocht. Niet dat dat verlangen en jagen altijd even sterk is, maar als je ervan hoort, dan leeft je hart weer op: ja Heere, leer mij zo Uw Naam te verheerlijken. Dat zou een greep uit uw hart moeten zijn. Uit jouw hart, uit mijn hart.

1 Waakt

Dan heeft Paulus aan het eind van zijn brief nog één boodschap voor ons. Deze: reken er dan op dat er strijd komt. Daar spreekt heel onze Schriftlezing van, maar vooral vers 12: wij hebben de strijd. En het woord voor strijd komt hier uit de worstelwedstrijden. Worstelen, dat is ook nu nog een wedstrijdsport. Dat is een gevecht van één tegen één. Iedereen komt aan de beurt. Er zijn vormen van strijd, oorlog waarbij een deel van het leger het zwaar te verduren heeft omdat daar de frontlinie is, de vijand daar aanvalt. Terwijl andere regimenten buiten schot blijven, omdat de vijand zich niet op dat gebied richt. Maar zo is het hier, in de geestelijke strijd, niet. Dat is worstelen. Eén op één. De mate en manier kan verschillen, maar overslaan doet de vijand niemand. Daarom: houd er rekening mee. Ga er maar vanuit.

Want de vijand dat is vers 11 de duivel, met zijn listige omleidingen. En de duivel, dat is in het Grieks de diabolos. Dat betekent letterlijk: de uit elkaar werper. Uit elkaar drijver. Dus degene die scheiding wil maken, uit elkaar wil drijven. Wat vast verbonden is uit elkaar willen laten vallen. Mensen die door vriendschappen met elkaar

verbonden zijn drijft hij graag uit elkaar. Man en vrouw die door het huwelijk verbonden zijn haalt hij graag uiteen. Gezinnen, compagnons. En uit voorbeelden in de Bijbel blijkt dat hij dat vooral graag of vaak doet door kwaad te spreken. Lucas 16:1 en I Timotheus 3:9 gaat het over mensen die een ander in een kwaad daglicht stellen. De duivel drijft graag geliefden uit elkaar door iets kwaads slechts over een ander te vertellen. Daardoor achterdocht tegen iemand te verwekken. Door iemands slechte kanten uit te vergroten zodat je je gaat ergeren. Ondertussen vraag ik me maar af: hoe vaak ben ik in dienst van de duivel...als ik slechts over iemand doorvertel, iemands kwade kanten uitvergroot.....

De duivel begon er al mee in het paradijs. Precies op die manier: kwaad spreken over God. Gunt God je eigenlijk wel echt levensgeluk? Is het wel menslievend van Hem om je te verbieden van die éne boom te eten? Is het ook dat....? En zo scheidde hij ze van elkaar: God en mens. En gescheiden van God betekent: geestelijk dood. Geen licht, geen kennis, geen gerechtigheid, geen leven, maar eeuwige dood.

Maar de HEERE trekt door de genade van Zijn Zoon weer zondaren tot Zich. En in Christus worden zij met Hem verbonden. Ontvangen kennis en liefde, nieuw leven en gemeenschap met Hem. En door liefde en wederliefde verbindt Hij zondaren weer met Zichzelf. Uit de dood in het leven. Maar dan kunt u nagaan dat als de Heere je zo tot Hem brengt, met Zich verbindt, dat de duivel dan woedend is. Zijn doel is mislukt. Zijn resultaat is stukgemaakt. Met dubbele woede stort hij er zich op om het weer uitelkaar te krijgen. Om God en Zijn kind uiteen te drijven. Hoe? Door bij Gods kind kwaad over God te spreken, wantrouwen te zaaien tegen de goedheid van de Heere. Is het ook dat...? Is het echt wel zo dat dat niet mag? Heeft God dat echt verboden? Is het wel zo dat God vergeeft? In één keer voorgoed, helemaal? Zou dat wel gaan: Gods weg volgen, God roeping volbrengen, is dat niet veel te zwaar en te moeilijk?

Zou het wel echt waar zijn, wat er in de Bijbel staat?

Zou ik echt wel in de hemel komen, zou God echt door heel mijn heen, en straks voor Zijn rechterstoel mij vasthouden en blijven kennen?

Zou het niet anders zijn? Want kan dat wel: uitverkiezing en aanbod van genade aan ieder, Gods gave en toch onze verantwoordelijkheid, Gods toorn en straf en toch ook liefde? Om uiteen te scheiden. Een wig te drijven tussen God en je hart. En dat doet hij door listige omleidingen. Bedrieglijk. Er lijkt een kern, een kant van waarheid in te zitten. Maar zelfs al spreekt de duivel de waarheid, dan liegt hij nog. Zelfs al gebruikt hij een Bijbeltekst, dan rukt hij hem uit zijn verband zodat hij verkeerd

toegepast wordt. Want als de duivel zegt: er is vergeving voor de grootste der zondaren dan past hij dat toe als volgt: je kan best nog even zondigen, er is toch vergeving. Als hij de waarheid spreekt liegt hij nog.

Want wij hebben de strijd! Tegen de listige omleidingen van de duivel. De uit elkaar werper, de losweker. Kan het dan zijn dat je geen strijd hebt? Ja dat kan. Als je zo dichtbij de HEERE mag leven dat hij er niet bij kan. Dat hij op afstand moet blijven, want de HEERE vult je zo met Zijn liefde en genade. Dat duurt totdat je zo hoogmoedig en overmoedig wordt dat je verslapt. Of als de duivel wacht en denkt: even me rust laten, dan vergeten ze mij en dan kom ik over een tijdje dubbel geraffineerd terug. Of als wij zo ver van God leven dat de duivel het niet nodig vindt om het je lastig te maken. Je straalt al zo weinig uit dat hij er geen gevaar in ziet. Dat is wat: als de duivel geen gevaar in je ziet, geen reden vindt om je aan te vallen. Zo ver verwijderd van dat vervulde leven, dankende en sprekende en het beeld van de Vader, de Bruidegom en de Heere vertonende, dat de duivel het best goed vindt gaan.....

2 strijdt

Wij hebben de strijd. En daarom heeft Paulus nog wat aan het einde van zijn brief: vers 10 voorts broeders wordt krachtig in de Heere en in de sterkte van Zijn macht. Wordt versterkt in de Heere letterlijk. Weer diezelfde constructie. Wordt vervuld in 5:18, en hier: wordt versterkt. Een ander moet het doen, als je wordt gefeliciteerd, als je wordt gedragen, als je wordt geholpen, dan doet een ander dat. Vervullen en versterken een Ander doet dat. Ik vul mezelf niet met de Geest, ik versterk mezelf niet met kracht. En toch een bevel: wordt vervuld, wordt versterkt. Mij word iets bevolen wat een ander moet doen. Dat maakt biddend en smekend. Heere, vervul mij, Heere versterk mij.

Dat blijkt wel uit het vervolg: wordt versterkt in de Heere. In de gemeenschap met de Heere. In de Heere. Dat is die wonderlijke gemeenschap met de Heere waar de Bijbel die prachtige beelden voor gebruikt: Hoofd en lichaam, Bruidegom en bruid, Wijnstok en rank. Zoals het lichaam alles onttrekt aan het hoofd, zoals de bruidegom verlangt naar de bruid, zoals de rank put uit de wijnstok, zo leeft de christen met Christus. Zo verlangt de christen naar Christus. Met wederliefde, met verlangen. In de Heere: Hij wil Zijn liefde en nabijheid geven, en ik verlang die te ontvangen. Hoe meer dorst ik heb hoe meer ik in Hem ben.

En in de sterkte van Zijn macht. Dat komt ook voor in 1:19-20. De sterkte van Zijn macht die Hij gewrocht heeft in Christus toen Hij Hem opwekte uit de doden. Dat is de sterkte van Zijn macht: daarmee heeft Hij de duivel verslagen. De dood overwonnen. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Wordt krachtig in de sterkte van Zijn macht. Hij heeft kracht,

Hij geeft kracht, ik vraag kracht, ik smee om hulp en sterkte. Ik put en zuig kracht uit Hem. Zoals een bij honing uit een bloem haalt. Hoe meer hoe beter. Zo put en zuigt het gebed kracht uit Christus. Hoe meer hoe beter, hoe meer ik zwakheid voel en onmacht, hoe meer ik besef dat ik geen ogenblik kan staande blijven, hoe meer put ik uit de sterkte van Zijn macht. Wordt versterkt in de Heere en in de sterkte van Zijn macht.

Kent u dat? Het leven dat dorst naar de Heere en dat put uit Zijn kracht? Naar die mate staat u sterk in de strijd. Hoe voldaner met onszelf, hoe minder verlangen naar God, hoe minder besef van eigen onmacht, des te zwakker staan we in de strijd. Des te eerder vallen wij en worden we weggedreven van de Heere. De gemeenschap met de Heere is en blijft de bron van alle kracht.

En doet aan de gehele wapenrusting Gods. Daar hebben we de twee kanten. Bid en werk/bewapen u. In vers 10 gaat het over bidden, in vers 18 aan het einde ook weer: met alle bidding en smeking. En daartussen in: bewapent u met de wapenrusting Gods. Niet allen bidden, maar ook je bewapenen met de Schrift. Niet alleen je wapenen met de Schrift, maar ook bidden. Dat is nodig allebei die kanten. Waarom? Omdat vers 12 zegt: wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden de machten enz. Vlees en bloed dat betekent mensen. En mensen kun je zien. Tegen mensen kun je je beveiligen. Tegen menselijke inbrekers kun je je huis laten beveiligen. Dat laat je één keer goed doen en dan ben je in principe klaar, dan komen ze niet in. En vlees en bloed, mensen, kun je vastpakken, achter slot en grendel zetten. Als je weet dat er 4 inbrekers zijn en je hebt ze alle 4 te pakken en opgesloten dan kunnen zij niks meer aanrichten.

Maar wij hebben deze strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden en machten, dat zijn engelen. En dat zijn geesten, die zie je niet, die kun je niet pakken. Tegen de geweldhebbers van de wereld van de duisternis van deze eeuw. Duisternis van deze eeuw: duisternis in denken, in bedoelen, in gevoelens. Tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Geestelijke boosheden: ingevingen en gedachten. Je kunt het niet vastpakken en opsluiten. Gifgas dat overal doordringt. En het kan zich overal in verpakken. De duivel vermomt zich altijd. In de tijdgeest en de cultuur vermengt hij zijn invloed. In een programma, een site, een boek, een scherm verstopt hij zijn invloed. In een mens. Zelfs in een kind van God, een discipelen als Petrus, tegen wie Jezus eens zei: ga weg achter Mij satanas. Maar al zou alle mensen wegdoen en alle media de deur uitdoen, dan is het er nog. Het zit er wel in, maar is er niet in opgesloten. Zoals lucht in een ballon. In een ballon zit lucht, maar als je alle ballonnen

leeg laat lopen of wegdoet is er nog lucht. Het is overal. Het komt ook zomaar in een ingeving, een inval, een gedachte in je op. De strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen geestelijke boosheden. Die kun je niet vastpakken en opsluiten. Daartegen kun je je niet beveiligen door één keer alles op slot te doen en klaar is kees. Nee, telkens weer, voortdurend geldt: doet aan de wapenrusting Gods.

Let even op de wonderlijke tweeslag bij de Heere en in het genadeleven. Het is helemaal waar dat de Heere de kracht geeft en de overwinning geeft. Dat de Heere getrouw is waardoor Hij de Zijnen in de genade hen eenmaal gegeven bevestig en ten einde toe bewaart. Dat doet de Heere voor 100 procent. Maar het is ook helemaal waar dat de Heere ons oproept om te bidden, te strijden, te waken en ons te bewapenen. Dat is onze verantwoordelijkheid. Voor 100 procent. En die twee moet je altijd laten staan. Als je alleen de ene laat staan dan zeg je: de Heere bevestigt en bewaart en zorgt dat de duivel het niet zal winnen. Punt. En je vergeet de oproep: strijdt, bidt, waakt. Dan gaat het helemaal scheef. Ik word gelaten, gemakzuchtig, lui. Als je alleen dat andere laat staan: dat wij moeten strijden, bidden, waken enzovoort. Punt. En je vergeet het andere: dat de Heere bevestigt en bewaart en de overwinning geeft. Dan gaat het helemaal scheef. Dan krijg je na een eerste vurigheid krampachtigheid, moedeloosheid, wanhoop, twijfel, onzekerheid. Misschien kun je soms zeggen dat je van te voren moet doen alsof alles van jouw verantwoordelijkheid afhangt. Maar dat je achteraf mag weten dat alles van de Heere afhangt en in Hem vastligt.

3 staat

De HEERE is het Die de Zijnen in de genade hen eenmaal gegeven bevestigt en bewaart én Hij roept ons: doet aan de gehele wapenrusting Gods. Zes onderdelen zijn het: de waarheid van het nieuwe leven, de gerechtigheid van Golgotha's offer, de bereidheid om God te dienen, het geloof in Zijn beloften, de zaligheid van de eeuwige heerlijkheid, het Woord van God. Zes onderdelen, volgende keer hopen we ze nader te bezien. Zes onderdelen, de gehele wapenrusting: verworven door Christus. Want deze wapenrusting lag opgesloten in het kasteel van de duivel. Een kasteel, hooggelegen op een steil gebergte. Achter slot en grendel van de vloek der wet. Kasteel van de duivel. Op de hoogte van de volkomen gehoorzaamheid aan God. Achter slot en grendel van de vloek der wet. Onbereikbaar voor ons. Daar komen wij nooit. Wij krijgen nooit de wapenrusting in handen die we nodig hebben. We zullen daarom in de greep van de satan blijven of komen. geen verweer hebben. Gedoemd om in zijn klauwen eeuwig te sterven. Maar Gods Zoon is onzer een geworden. Jezus heeft die berg beklommen en Gods wil gedaan. Jezus

heeft de vloek der wet gedragen. Jezus is het kasteel van de duivel, de dood, ingegaan en heeft daar de wapenrusting verworven en weggehaald. Dankzij Jezus' gehoorzaamheid, lijden en sterven, dood en opstanding is er de geestelijke wapenrusting. Ten koste van Zijn bloed en leven heeft Hij hem meegebracht en ons ter hand gesteld. Nieuw leven, Zijn offer, bereidheid God te dienen, Gods beloften, zaligheid en de Schrift. Hij reikt ze ons aan. Neem ter hand, doet aan de hele wapenrusting Gods. Telkens weer.

De gehele wapenrusting. Gehele. Logisch natuurlijk. Als je één onderdeel mist ben je ook zo uitgeschakeld. Dan kun je wel een gordel hebben en een schild, een borstschild en een zwaard en schoenen. Maar als je de helm vergeet, dan raakt de vijand je daar en dan val je ook. Als maar één lichaamsdeel onbedekt is, wordt dat je val. Daarom: heel de wapenrusting. Nieuw leven, Zijn offer, bereidheid God te dienen, Gods beloften, uitzicht op de zaligheid, kennis van de Schrift, je kunt er niet één van missen of je gaat voor de bijl, je valt. De duivel raakt je en maakt je los van God.

En dan: staat! Vers 14a lijkt zo gewoon te beginnen, maar is een preek op zich: als je nou heel die wapenrusting aangedaan hebt: staat dan! Dat is de houding van een soldaat die in oorlog is. Die staat! Een soldaat die een beetje onderuit hangt in een makkelijke stoel, of die lekker ligt in het gras die is niet op tijd in vechthouding. Laat staan een soldaat die in slaap gevallen is. Voor die overeind is. Dat kost veel te veel tijd. Je moet direct kunnen gaan vechten. Staat: dat is in gevechtshouding, paraat om de eerste aanval direct te pareren. Staat dan!

Om de eerste aanval van de duivel te onderkennen en te pareren. Kijk, hij is de uiteenwerper. Als iets aan elkaar gelijmd is, dan probeer je dat weer los te krijgen, door met een scherp mesje een klein beetje te wrikken en een klein beginnetje te maken. En als dat er eenmaal is dan kun je er wel een vinger tussen krijgen en is het gauw gebeurd. Dat eerste begin van de duivel dat moet je afslaan en ongedaan maken. Dat eerste keertje. Och, je kan toch wel even daaraan meedoen, even een keer proberen. Denk er eens aan. Och, zou God wel willen vergeven direct en onvoorwaardelijk. Is het niet veel te zwaar om Hem te volgen? Zou het wel waar zijn wat daar en daar in de Bijbel staat? Zou je echt wel in de hemel komen door Gods trouw? Kan het wel verkiezing een aanbod? Dat mesje, dat klein puntje. Om even op verder te denken, even aan toe te geven. Je laat je er even door inpalmen, je denkt er even op door, je geeft er even aan toe, nee niet echt, alleen in je gedachten.

Staat dan! Wees direct paraat om af te slaan. Tegen te houden. Niet toe te geven. Als je geestelijke onderuit hangt en lekker op de grond ligt,

dan ben je zo overrompeld. Voor je overeind bent en doorhebt wat er eigenlijk gebeurt, is het een heel eind op weg, van de weg.

Daarom: staat en blijft staan. Let er maar op hoe belangrijk dat is: vers 11 opdat gij kunt staan. Vers 13 opdat gij kunt staande blijven. Vers 14: staat dan. En valt niet. Ook niet in gedachten, ook niet dat eerste beginnetje. Want als dat eerste beginnetje is, ja net als vuur, als er eenmaal een plekje brandt, dan grijpt het wel om zich heen. Hoe vaak gebeurt dat niet? Hoe vaak ben je niet gevallen? Niet staande gebleven? In zonde gevallen. Eerst denk je dan alleen overspel en vloeken en driftig worden. Maar je wordt daar steeds gevoeliger op. Je merkt steeds scherper wanneer je van God losgeweekt bent. Toegegeven hebt in gedachten, door bent gaan denken op zijn ingevingen.

Wat zegt het doopformulier dan? Als wij somtijds uit zwakheid in zonden vallen moeten wij aan de genade Gods niet vertwijfelen. Niet in wanhoop vervallen. Want dan zink je steeds dieper weg. En ook niet in de zonde blijven liggen, ook niet denken och wat geeft het, zo erg is het niet. dat zijn dan ook weer twee van die listen van de duivel: vertwijfeling zaaien of de zonde kleineren en bagatelliseren. Maar wat dan wel? Opstaan. Staan en dankbaar zijn als wij staande blijven en opstaan als wij vallen. Opstaan en wederkeren. Weer tot God naderen, aangezien wij een eeuwig verbond der genade met God hebben. Want met vallen vertoornen wij God zeer, vervallen in schuld des doods, bedroeven de heilige Geest, verwonden ons geweten en verliezen soms voor een tijd het gevoel der genade. Dat je dat gewaar wordt: Heere, ik ben U kwijt, ik ben los van U. Wat zeggen de Dordtse Leerregels dan? Hoofdstuk 5 par 7: Dat God hen zeker en krachtig door Zijn Woord en Geest vernieuwt tot bekering opdat zij over de bedreven zonde van harte en naar God bedroefd zijn, vergeving in het bloed van de Middelaar door het geloof en met een verbroken hart begeren, de genade van God weer gevoelen en Zijn trouw aanbidden en des te naarstiger gaan waken en strijden. Gevallen en weer opgestaan omdat God trouw is en weer opricht.

Doet aan de hele wapenrusting Gods. Wat is de echo daarvan in je hart? Met de Heid Cat zondag 52. Aangezien wij van onszelf also zwak zijn dat wij geen ogenblik kunnen staande blijven en aangezien onze doodsvijanden duivel wereld en eigen vlees niet ophouden ons aan te vallen zo wil Gij ons toch staande houden door Uw Geest opdat wij niet onder zullen liggen maar sterke tegenstand mogen bieden totdat wij eindelijk voorgoed de overwinning zullen behalen.

Amen